

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018200753
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7018200753.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: STEEL MAXX, s.r.o., so sídlom Štós 209, IČO: 44 643 322 právne zastúpený: Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, Bratislava, IČO : 36 868 221 proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, ul. Lazovná 63, Banská Bystrica v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.101363222/2018 zo dňa 16.07.2018 o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe takto

rozhodol:

Návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 15.08.2018 zamietá.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa správnou žalobou zo dňa 15.08.2018, ktorá bola doručená Krajskému súdu v Košiciach toho istého dňa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 101363222/2018 zo dňa 16.07.2018, ktorým tento ako príslušný štátny orgán podľa zákona č. 35/2019 Z. z. a zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vydal rozhodnutie podľa § 74 ods.4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a o doplnení niektorých zákonov, ktorým potvrdil v celkom rozsahu rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 100639364/2018 zo dňa 28.03.2018, ktorým bola podľa ustanovenia § 68 ods.5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyrubený rozdiel dane v sume 63.128,73 EUR na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie september 2012 daňovému subjektu : STEEL MAXX, s.r.o., so sídlom Štós 209, IČO: 44 643 322, DIČ: 2022772818, IČ DPH: SK2022772818.

2. Žalobca súčasne so žalobou podal návrh na priznanie odkladného účinku svojej žaloby podľa § 185 písm. a/ SSP. Svoj návrh odôvodnil takto: „Žalobca je v zmysle účtovnej uzávierky v strate vo výške 246.683,- eur, pričom záväzky žalobcu sú vo výške 3.152.120,- eur. Základné imanie žalobcu je v zmysle údajov obchodného registra vo výške 506.640,- eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá k dispozícii tak vysokú finančnú sumu, aby mohol aspoň čiastočne plniť právoplatné rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, čím by sa stal žalobca daňovým dlžníkom. V prípade, ak sa žalobca stane dlžníkom daňového úradu, tento údaj bude dostupný v databáze dlžníkov a na základe tohto budú považovať slovenskí ako aj zahraniční obchodní partneri žalobcu ako nedôveryhodného a budú ukončovať s ním podnikateľské aktivity. Uvedená skutočnosť, sa žalobca stane dlžníkom daňového úradu bude mať za následok aj vylúčenie možnosti žalobcu zúčastňovať sa napr. procesu verejného obstarávania a verejných obchodných súťaží, čo bude mať ďalší negatívny dopad na podnikanie žalobcu. Ako najpodstatnejší dôvod priznania odkladného účinku žalobe zo strany súdu uvádzam, že aj čiastočná úhrada vyrubenej dane by smerovala k ukončeniu podnikania žalobcu (ktoré je jediným príjmom) a vyrubená daň má pre žalobcu likvidačné dôsledky. Žalobca uviedol, že je od roku 2014 prevádzkovateľom podniku na výrobu elektrickej energie s využitím splynovania drevnej hmoty. V rámci tejto činnosti má uzatvorené dodávateľské a odberateľské zmluvy, pričom výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia dôjde k paralyzácii podnikania žalobcu, vzniku platobnej neschopnosti a následne k zániku podnikania a aj zániku žalobcu ako právnickej osoby.

Najväčší záväzok má žalobca voči Slovenskej záručnej a rozvojovej banke, a.s. z titulu úveru, z ktorého financoval výstavbu uvedenej elektrárne. Z uvedeného vyplýva, že prakticky bezprostredne by výkon rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím viedol k platobnej neschopnosti žalobcu, spojenej s povinnosťou podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Podľa názoru žalobcu priznanie odkladného účinku správnej žalobe súdom nie je v rozpore s verejným záujmom, keďže sa zachováva právny stav, ktorý tu bol až do napadnutého rozhodnutia žalovaného a ktorý žalovaný subjektívne považuje za zákonný. Ak žalovaný, resp. prvostupňový orgán pristúpi k vymáhaniu žalobou napadnutých rozhodnutí napadnutých tak uvádzam, že s poukazom na ustanovenie § 88 ods.12 zák. č. 563/2009 Z. z. je navrátenie do predošlého stavu v daňovom exekučnom konaní vylúčené, teda v prípade úspechu v tomto konaní by si žalobca škody spôsobené nezákonným rozhodnutím musel vymáhať od štátu. Priznanie odkladného účinku je tak aj v záujme ochrany štátnej pokladnice. Dôkazom je Účtovná závierka žalobcu za rok 2016 (zdroj. www. registeruz. sk).

3. Žalobca odkázal na obsah uznesenia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 20S/97/2009-50 zo dňa 07.12.2010 a sp. zn. 10S/26/2006 zo dňa 10.11.2006, z ktorého vyplýva, že zákonom vyžadovanými požiadavkami pre odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí správnych orgánov je tvrdenie skutočností, z ktorých vyplýva hrozba závažnej ujmy ich okamžitým výkonom. Nevyžaduje sa, aby žalobca preukázal, že ujma bezprostredne nastala, ale naopak je potrebné preukázať hrozbu závažnej ujmy a ak je tá preukázaná je dôvodné odložiť vykonateľnosť správneho rozhodnutia voči ktorému smeruje žaloba. Priznanie odkladného účinku sa vzťahuje na rozhodovanie daňových orgánov obidvoch stupňov v rámci inštančného postupu. Žalobca poukázal i na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/15/2015 zo dňa 26.08.2015, v ktorom konajúci krajský súd zaujal stanovisko, že v situácii, kedy prebieha súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým bola vyrubená daň z pridanej hodnoty s poukazom na žalobnú námietku o prekročení maximálnej dĺžky daňovej kontroly správcom dane (čo poukazuje na možnú nezákonnosť v postupe žalovaného správneho orgánu), je vo veci dôvodné návrhu vyhovieť a odložiť vykonateľnosť žalobou napadnutého rozhodnutia. Ďalej žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20S/62/2013 zo dňa 15.08.2013, ktorým súd prihladol na výšku základného imania žalobcu a na výšku vyrubenej rozdielu dane v súdnom konaní a vzhľadom na výšku zisteného rozdielu odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. V zmysle uvedeného má žalobca za to, že argumentácia žalobcu ako aj žalobcom predložené dôkazy sú dostatočným podkladom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, lebo okamžitým výkonom rozhodnutia hrozí žalobcovi závažná ujma a sú tu teda zákonné dôvody na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Zároveň priložil výpis z bankového účtu žalobcu.“

4. K návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku jeho správnej žaloby sa vyjadril žalovaný vo svojom podaní zo dňa 19.11.2018. Návrh nepovažoval za opodstatnený, pretože z dôvodov uvedených žalobcom nevyplýva, že postupom správcu dane by hrozila žalobcovi závažná ujma, značná hospodárska či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok, na základe ktorých by bolo možné priznať správnej žalobe odkladný účinok.

5. Podľa § 185 SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok,

a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.

6. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

7. Právo na súdom vydané rozhodnutie o priznaní odkladného účinku správnej žalobe vyplýva z práva na súdnu ochranu, ktoré je zabezpečené Ústavou SR, ale pre takéto rozhodnutie musí byť zákonný podklad a nemôže byť iba prejavom svojvôle. Zákonným predpokladom podľa ust. § 188 SSP pre priznanie odkladného účinku je návrh žalobcu, vyjadrenie žalovaného a zabezpečenie administratívneho spisu a naplnenie zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku. Základným účelom priznania

odkladného účinku správnej žalobe je ochrana práv a oprávnených záujmov žalobcu tak, aby tento po prípadnom zrušení napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy nebol dotknutý ich účinkami alebo následkami. Ide tu o výnimočné rozhodnutie, ktorým sa prelomujú právne účinky právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy.

8. Z obsahu návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku má súd za to, že v tomto prípade sa žalobca domáha priznania odkladného účinku správnej žalobe v zmysle ust. § 185 písm. a) SSP. Ustanovenie § 185 písmeno a) SSP podmieňuje priznanie odkladného účinku správnej žalobe hrozbou závažnej ujmy, značnej hospodárskej škody či finančnej škody, závažnej ujmy na životnom prostredí, prípadne iného vážneho nenapraviteľného následku v prípade okamžitého (nie v budúcnosti možného) výkonu napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo jeho inými právnymi následkami. Zákon však súčasne stanovuje ďalšiu podmienku, ktorá musí byť splnená súčasne a to, že takéto priznanie nebude v rozpore s verejným záujmom. Konceptia inštitútu odkladného účinku predpokladá existenciu hrozby, ktorá v ktorá musí byť v intenciách daného skutkového stavu riadne osvedčená, pričom hroziace následky musia byť závažnejšie ako prelomenie princípu právnej istoty právoplatného rozhodnutia. Hrozba pritom musí byť priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Rovnako nesmie byť ani nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. III. US 364/2017 - 196 zo dňa 30.05.2017 vyplýva, že preukázanie hrozby je potrebné považovať za osobitnú náležitosť návrhu na priznanie odkladného účinku.

9. Správny súd poukazuje na to, že žalobca ako dôvod pre priznanie odkladného účinku jeho správnej žaloby uviedol, že v zmysle účtovnej závierky vykazuje stratu vo výške 246.683,- eur, pričom jeho záväzky sú vo výške 3.152.120,- eur, kým jeho základné imanie v zmysle údajov obchodného registra je vo výške 506.640,- eur. Predpísaný rozdiel dane by nebol spôsobilý splniť ani čiastočne, čím by sa stal daňovým dlžníkom. To by podľa neho malo následne negatívny dopad na ďalšie podnikanie žalobcu. Ako najpodstatnejší dôvod priznania odkladného účinku žalobe zo strany súdu uviedol, že aj čiastočná úhrada vyrubenej dane by smerovala k ukončeniu jeho podnikateľskej činnosti a mala by pre žalobcu likvidačné dôsledky, v podobe zániku žalobu ako právnickej osoby. Podľa žalobcu bezprostredne by výkon rozhodnutia žalovaného viedol k platobnej neschopnosti žalobcu spojenej s povinnosťou podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Podľa názoru žalobcu preto priznanie odkladného účinku správnej žalobe nie je ani v rozpore s verejným záujmom.

10. Povinnosťou správneho súdu je v zmysle ustanovenia § 185 písm. a) SSP posúdiť i skutočnosť či priznanie odkladného účinku je preukázané. Správny súd prihliadnuc na výšku rozdielu dane, ktorej vyrubenie žalobcovi je predmetom preskúmaného rozhodnutia (63.128,73 EUR) je toho názoru, že žalobca nijako nepreukázal, že okamžitý výkon preskúmaného rozhodnutia by mal spôsobiť hrozbu značnej finančnej škody, prípadne by mohol viesť až k zániku žalobcu ako podnikateľského subjektu. Tvrdenia žalobcu o existencii hrozby závažnej finančnej škody je podložené len jeho hypotetickou úvahou o možnom následku v prípade exekúcie (ukončenie podnikania žalobcu, likvidačné dôsledky, vznik platobnej neschopnosti, zánik podnikania, zánik žalobcu ako právnickej osoby) avšak žalobca túto hrozbu ujmy žalobca ani bližšie neosvedčil, pričom takéto osvedčenie hrozby (nie preukázanie stačí osvedčenie) existencie závažnej ujmy je povinnosťou žalobcu tak ako to súd uviedol vyššie s poukazom na príslušné rozhodnutie. Žalobca súdu len poukázal na jeho účtovnú závierku za rok 2016 z ktorej vyplýva, že za rok 2016 bol žalobca v strate vo výške 246.683,- EUR, pričom jeho záväzky sú vo výške 3.152,120,- EUR avšak žiadnym spôsobom súdu neozrejmil, akým spôsobom by táto hrozba ujmy dopadla na jeho finančnú situáciu a majetkové pomery. Samotné tvrdenie žalobcu o hrozbe závažnej finančnej škody tak okrem tohto hypotetického tvrdenia nebolo ničím bližšie osvedčené a preto má súd za to, že takéto samotné tvrdenie žalobcu bez ďalšieho nie je právne významným dôvodom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu.

11. V uvedenej súvislosti správny súd poukazuje aj na viaceré konania vedené pred správnym súdom, v ktorých vystupuje spoločnosť STEEL MAXX, s.r.o. (napr. sp. zn. 8S/62/2018, sp. zn. 8S/63/2018, sp. zn. 7S/15/2018), v ktorých sa ako žalobca domáha prieskumu rozhodnutí žalovaného a ktorými boli potvrdené rozhodnutia ktorým správca dane podľa ustanovenia § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyrubil rozdiel dane žalobcovi. Všetky vyššie uvedené konania, na ktoré správny súd poukázal boli právoplatne skončené rozsudkami, ktorými správny súd zamietol žalobu pre jej nedôvodnosť. V týchto žalovaných opakovane vo vzťahu k žalobcovi rozhodol o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty značného rozsahu (v

sumách nad 200.000 Eur), a konania skončili pred správnym súdom zamietnutím správnej žaloby pre ich nedôvodnosť.

12. Správny súd bez prejudikovania možného výsledku konania je toho právneho názoru, že v posudzovanej veci na priznanie odkladného účinku správnej žaloby nie je splnená ani podmienka, že priznanie odkladného účinku je v rozpore s verejným záujmom. Nie je totiž v súlade s verejným záujmom priznávať ochranu pred správnym súdom účastníkovi konania, ktorý opakovane porušuje povinnosti vyplývajúce z daňových právnych predpisov (v predmetných veciach ide o vyrubenie rozdielu dane z pridanej hodnoty za nepriznanie a nezaplatenie dane pri dodaní tovaru daňovým subjektom). Pritom vymáhanie daní a poplatkov oprávnenými správnymi orgánmi na tomto úseku predstavuje ochranu záujmov štátu a je preto v súlade s verejným záujmom.

13. Správny súd je viazaný dispozičnou zásadou, v zmysle ktorej je žalobca povinný v návrhu uviesť všetky zákonné dôvody pre priznanie odkladného účinku žalobe a uvedené dôvody aj preukázať, preto nemohol vyhovieť návrhu žalobcu a jeho návrh v súlade s ustanovením § 188 SSP zamietol.

14. Z uvedených skutkových a právnych dôvodov preto správny súd návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku jeho správnej žaloby podľa § 185 písm. a) SSP nevyhovel.

15. Senát vo veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 439 ods.4 Správneho súdneho poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods.2 písm. e) Správneho súdneho poriadku).